

Evidencijski broj / Article ID:

16846826

Vrsta novine / Frequency:

Tjedna

Zemlja porijekla / Country of origin:

Hrvatska

Rubrika / Section:

IGRE U MOM SRCU

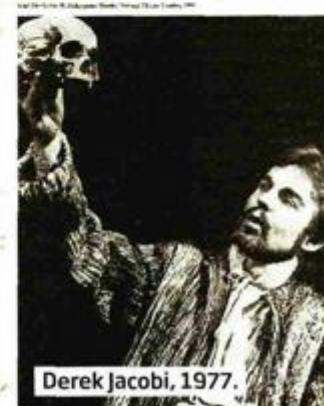
SHAKESPEAROV OSKAROVSKI LOVRJENAC

Tadić i Žigon, Othello, 1964.

Daniel Day Lewis, 1989.

Derek Jacobi, 1977.

Foto: ŽELJKO TUTNJEVIĆ

Piše: Vedran Benić

"Kojega su ono originala doveli za Hamleta. Šeta sam ispod Svetе Marije s knjigom u ruci, čitajući poeziju", počelo se pričati po Gradu. Nekih šest-sedam mjeseci kasnije taj čudak dobio je svog prvog Oskara (od ukupno tri do sada) za glavnu ulogu u filmu "Moje lijevo stopalo". Daniel Day-Lewis, o njemu je riječ, jedan je od svjetski poznatih glumaca koji su nastupili na Dubrovačkim ljetnim igrama, a koje sam zahvaljujući festivalu imao prigodu gledati uživo. Bilo je to 1989. godine, kada je gostovao National Theatre iz Londona. Iako je novinarima rečeno da ne dolazi u obzir bilo kakav razgovor s njim, tadašnje ljetne snage Televizije Zagreb (dvije Branke - Šesto i Bilić, te ja kao domaći), zaskočili smo ga na jednom cocktail i - pristao je oduševljen obećanjem da ćemo razgovarati isključivo o kulturi: "Novinare u Britaniji više zanimaju indiskrecije, tko s kim spava i slično." Otkrio nam je da je njegova ideja bila šetnja rubom zidova Lovrijenca i spektakularno spuštanje niz kopop, pri čemu je, po vlastitom priznanju, redatelj Richard Eyre zatvarao oči. I drugi su sjajni glumci bili u podjeli tog "Hamleta". Prije svih s Kraljicom - Judy

Dench, danas s plemićkom titulom Dame Judy Dench, također Oskarovka za ulogu u filmu "Zajubljeni Shakespeare" (1999). Među štrom publikom vjerojatno je poznatija kao "M", šefica Jamesa Bonda u nekoliko filmova s Danielom Craigom kao agentom 007. Glumili su u tom "Hamletu" jednako veliki Michael Bryant (Polonije), Stella Gonet (Ofelija) i John Castle (Klaudije).

Dvanaest godina prije imao sam prigodu na Lovrijencu gledati još jednog velikog engleskog Hamleta - Dereka Jacobia, na gostovanju londonskog Prospect teatra. On istina nije Oskarovac, ali ima tri televizijske nagrade EMMY. Stariji čitatelji sjetiti će ga se iz serije "Ja, Klaudije", a današnje TV gledatelje oduševljava u sitcomu "Opaki par" ("Vicious"), u kojem su on i Ian McKellen ostrajeli gay par.

Premlad sam, međutim, bio da vidim "Romea i Juliju" na Lovrijencu na gostovanju Old Vic teatra (1962.) u režiji Franca Zeffirellija. Sedam godina kasnije Zeffirellijev istoimeni film dobio je dva Oskara, a on bio nominiran za režiju. No, gledao sam "Hamleta" u režiji Oskarovca Jirija Menzela (1982/83.), čiji je film "Strogo kontrolirani vlakovi" Oskara zasluzio 1986. Menzel je

i "Hamleta" na Lovrijencu isprepleo sjajnim češkim humorom. Koreografkinja mu je bila je Ivica Boban, čiji je ovogodišnji "Otelo" i bio povod cijelog ovoj mojoj priči o Lovrijencu, Ljetnim igrama i Oskarovcima. Ivičinom povratku u Dubrovnik iskreno se radujem, jer je tu imala sjajne predstave koje je, nažalost, prekinuo rat, upravo u trenutku kada ga je bolno najavila Držićevom "Hekubom" ispod Minčete 1991., slično kao što ga je Paolo Magelli naslućivao u Euripidovim "Feničankama" na Lovrijencu (1987.-1990.).

Premlad sam bio da bih gledao jedinog dosadašnjeg "Otela" na Igrama (režija: Stuart Burge, 1964-1967.). No, otac mi često pričao o nezaboravnoj sceni tadašnjih velikana Ljube Tadića (Otelo) i Steva Žigona (Jago), u kojoj bi Tadić, tučerskim riječima rečeno "odigao" Žigona na zid Lovrijenca.

A cijela priča o Igrama i Lovrijencu započela je 1946. godine, kada je Marko Fotez, nakon njihova vjenčanja, odveo Mariju Crnobori na tvrdavu i rekao: "'Sad gledaj, tu ćemoigrati Hamleta. Ti ćeš biti Ofelija... Ako hoćeš', dao je. Poslijekraće pauze odgovorila sam mu: 'Ti si lud!'" Ovu priču iz autobiografske knjige "Životić" Marije Crnobori, Fotez je ostvario 1952.